

■ НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ

Телефонний дзвінок, що змінив життя родини Карнаухових

У неділю про Миколу Карнаухова згадували на вечорі пам'яті загиблого героя АТО, чийм ім'ям названа вулиця в рідному селі і в Рівному.

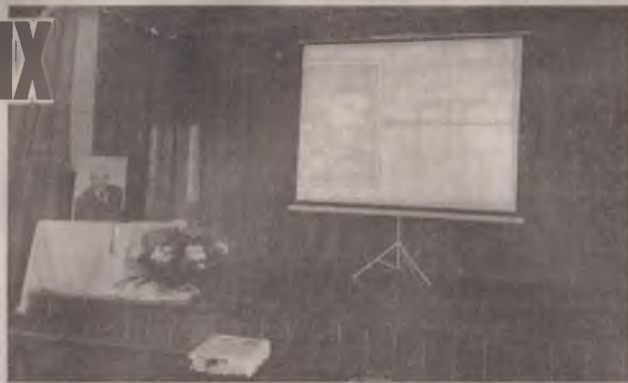
31 липня 2014 року він був у рідному Бугрині. Він, як завжди, порався по господарству. І тут – телефонний дзвінок, який повністю змінив життя родини Карнаухових. Телефонували з військкомату, щоб наступного дня з'явився на призовний пункт... Далі його шлях проліг через Львівський полігон до тодішнього Кіровограда, згодом до самого пекла АТО – Дебальцевого.

Про це в неділю пригадувала сестра Миколи Карнаухова, Ірина. Саме останнього липневого дня у просторому залі клубу села Бугрин зібрались юні і вже сивочолі односельці, аби згадати свого героїчного земляка Миколу Карнаухова.

Вечір його пам'яті перетворився у хвилюючі спогади друзів: по вулиці Зеленій, що у Зарічному (око-

лиці Бугрина), по Бугринській середній школі, яку Микола закінчив із «золотом», строковій службі в тодішній радянській армії, навчанні та подальшій роботі у «водному» університеті... Не раз і не два розповіді про Миколу переривалися непрошеними сльозами тих, хто ділився своїми спогадами про героя... Звучали пісні, від яких щеміло у серцях присутніх, декламувалися його вірші, написані в самому пеклі так званої АТО і передані СМСками друзям та рідним...

Хвилюючими були виступи мами, Оксани Макарівни, побратима по строковій службі Ігоря Пшеюка. На чільному місці залу – експозиція, яка ще раз продемонструвала, наскільки широкою натурою був Микола. Від стареньких чорно-білих світлин

півстолітньої давності і до здрукованих з інтернет-сайтів світлин із зони війни, від шкільних табелів (з одними п'ятірками!) та похвальних грамот – і до автореферата кандидатської дисертації, захищеної у 1999 році... Від «військових» книг про танки та літаки – до його рибальських снастей (Микола був затятим рибалкою, адже зростав поблизу Горині).

Організатори цього хвилюючого вечора – сільський голова Сергій Пилипчук і завідувач Бугринського клубу Леся Пилипчук – вклали частку свого серця в цю подію, щоб ще раз нагадати присутнім

про їхнього Миколу...

Земляки дорожать пам'яттю про свого героїчного земляка: не так давно сільські депутати одноголосно підтримали пропозицію про перейменування вулиці Зеленої на вулицю Миколи Карнаухова. І вже на парканах кожної хати прикріплені вуличні таблички з його іменем. Тому хочеться вірити, що й надалі у Бугрині та Зарічному ніхто не забуде про земляка, який віддав своє життя за мир і спокій на рідній українській землі. І що той омріяний мир таки настане у багатотрагедальній Україні.

Світлана і Микола ПІКУЛИ